

Kohtulahendite kogumik

AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS
(kolmas koda)
4. mai 2010

Kohtuasi F-47/09

Éric Mathias Fries Guggenheim
versus
Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus

Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Lepingu pikendamata jätmine — Personalieeskirjade artikkel 11a — Personalieeskirjade II lisa artikli 1 kuues lõik — Personali esindamise ülesanne — Erapooleetuse ning sõltumatuse kohustus

Ese: EÜ artikli 236 ja EA artikli 152 alusel esitatud hagi, millega E. M. Fries Guggenheim palub tühistada Euroopa Kutseõppe Arenduskeskuse (Cedefop) direktori 7. juuli 2008. aasta otsuse jätta tema ajutise teenistuja leping pikendamata, ja vajalikul määral tühistada eespool nimetatud otsust kinnitav 18. juuli 2008. aasta otsus, ning juhul, kui teda tööle ei ennistata, mõista Cedefopilt välja hüvitis talle tekitatud kahju eest.

Otsus: Jätta hagi rahuldamata. Mõista kohtukulud välja hagejalt.

Kokkuvõte

*1. Ametnikud — Ajutised teenistujad — Töölevõtmine — Tähtajalise lepingu pikendamine — Administratsiooni kaalutusõigus
(Muude teenistujate teenistustingimused, artikli 47 punkt c)*

*2. Institutsioonide aktid — Direktiivid — Ühenduse institutsioonidele kohustuste otsene kehtestamine nende suhetes oma töötajatega — Välistamine — Tuginemisvõimalus — Ulatus
(EÜ artikkel 10)*

*3. Ametnikud — Õigused ja kohustused — Sõltumatuse ja aususe kohustus
(Personalieeskirjad, artikkel 11a)*

*4. Ametnikud — Talituste töö korraldus — Töötajate ametisse nimetamine — Administratsiooni kaalutusõigus — Piirid — Teenistuse huvid
(Personalieeskirjad, artikkel 4, artikli 7 lõige 1 ning artiklid 29 ja 45)*

*5. Ametnikud — Hagi — Tühistamisnõudega seotud kahju hüvitamise nõue — Tühistamisnõude rahuldamata jätmine, mis toob kaasa kahju hüvitamise nõude rahuldamata jätmise
(Personalieeskirjad, artikkel 91)*

1. Ajutise teenistuja tähtajalise töölepingu ülesõtlemine vastavalt muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punktile c ja lepingus ette nähtud etteteatamistähtajast kinni pidamine ning ajutise teenistuja tähtajalise töölepingu ennetähtaegse ülesõtlemine puudutavad pädeva asutuse ulatuslikku kaalutusõigust ning seega peab liidu kohtu kontroll – sõltumata põhjendamiskohustuse täitmise kontrollimisest – piirduma ilmse hindamisvea või võimu kuritarvitamise kontrollimisega.

Seda enam kehtib see siis, kui tegemist ei ole mitte ennetähtaegse ülesõtlemise, vaid ajutise teenistuja tähtajalise lepingu pikendamata jätmisega. Selles kontekstis peab kohtu kontroll seega piirduma teenistuse huvide hindamisel ilmse hindamisvea või võimu kuritarvitamise kontrollimisega.

Pädev asutus on kohustatud võtma teenistuja olukorda puudutavat otsust tehes arvesse kõiki otsuse seisukohast määravat tähtsust omavaid asjaolusid, ja eelkõige asjaomase teenistuja huve. See tuleneb nimelt administratsiooni hoolitsemiskohustusest, mis väljendab personalieeskirjadega ja analoogia alusel teenistustingimustega ametiasutustele ja selle teenistujatele antud vastastikuste õiguste ja kohustuste tasakaalu.

Eeltoodud üldised kaalutlused kehtivad samuti olukorras, kus teenistuja täidab personali esindamise ülesandeid, kuna muude teenistujate teenistustingimused ei näe ette erandeid või erikorda, mida kohaldataks selliseid ülesandeid täitva ajutise teenistuja lepingu ülesõtlemisele. Siiski osas, milles selliste ülesannete puhul võib asjaomane teenistuja olla vastu või avalikult kritiseerida administratsiooni teatud seisukohti, peab pädev asutus üles näitama erilist valvsust selleks, et tema hinnangut asjaomase isiku lepingu pikendamata jätmisele ei mõjutaks negatiivselt asjaomase isiku tegevus personali esindaja ülesannetes, kuid seda siiski tingimusel, et see tegevus ei ole väljunud sotsiaalse dialoogi tavapära raamidest. Sellist valvsust tuleb üles näidata seda enam, et kollektiivsete töösuhete kontekst on vahel eriti konfliktne ja pingeline.

(vt punktid 64–67)

Viited:

Euroopa Kohus: 26. veebruar 1981, kohtuasi 25/80: *De Briey vs. komisjon* (EKL 1981, lk 637, punkt 7).

Esimese Astme Kohus: 28. jaanuar 1992, kohtuasi T-45/90: *Speybrouck vs. parlament* (EKL 1992, lk II-33, punktid 97 ja 98); 17. märts 1994, kohtuasi T-51/91: *Hoyer vs. komisjon* (EKL AT 1994, lk I-A-103 ja II-341, punkt 36); 14. juuli 1997, kohtuasi T-123/95: *B vs. parlament* (EKL AT 1997, lk I-A-245 ja II-697, punkt 70); 12. detsember 2000, kohtuasi T-223/99: *Dejaiffe vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, EKL AT 2000, lk I-A-277 ja II-1267, punkt 51); 6. veebruar 2003, kohtuasi T-7/01: *Pyres vs. komisjon* (EKL AT 2003, lk I-A-37 ja II-239, punkt 50).

Avaliku Teenistuse Kohus: 28. juuni 2007, kohtuasi F-38/06: *Bianchi vs. ETF* (EKL AT 2007, lk I-A-1-183 ja II-A-1-1009, punktid 92 ja 93 ning punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

2. On tõsi, et direktiivid on suunatud liikmesriikidele, mitte liidu institutsioonidele või organitele. Direktiivi 2002/14, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Liidus, sätteid ei saa seetõttu pidada sellisteks, mis kehtestavad iseenesest institutsioonidele kohustusi nende suhetes oma töötajatega.

Siiski asjaolu, et direktiiv ei ole institutsioonidele iseenesest siduv, ei välista seda, et see võib neile kaudselt kehtida nende suhetes oma ametnike ja teenistujatega. Eelkõige peavad institutsioonid vastavalt EÜ artikli 10 teise lõiguga neile pandud lojaalsuskohustusele oma käitumises tööandjana arvestama õigusnormidega, mis liidu tasandil on vastu võetud ja mis kehtestavad miinimumnõuded

töötajate elu- ja töötingimuste parandamiseks liikmesriikides siseriiklike õigusnormide ja praktika ühtlustamise kaudu. Selline kohustus kehtib samuti organitele, kelle liidu seadusandja on asutanud selleks, et abistada institutsioone asutamislepinguga ettenähtud poliitikate rakendamisel või haldamisel.

(vt punktid 70 ja 71)

Viited:

Euroopa Kohus: 9. september 2003, kohtuasi C-25/02: Rinke (EKL 2003, lk I-8349, punkt 24).

Esimese Astme Kohus: 21. mai 2008, kohtuasi T-495/04: Belfass vs. nõukogu (EKL 2008, lk II-781, punkt 43).

Avaliku Teenistuse Kohus: 30. aprill 2009, kohtuasi F-65/07: Aayhan jt vs. parlament (EKL AT 2009, lk I-A-1-1054 ja II-A-1-567); 4. juuni 2009, liidetud kohtuasjad F-134/07 ja F-8/08: Adjemian jt vs. komisjon (EKL AT 2009, lk I-A-1-149 ja II-A-1-841, punkt 93, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtusse, kohtuasi T-325/09 P).

3. Euroopa Liidu asutuse ning selle asutuse personali esindaja vahelised suuresti erinevad arvamused sotsiaalse dialoogi vallas ei ole iseenesest piisavad, et olla aluseks õiguspärasele ning objektiivselt põhjendatud kartusele, et asutuse direktoril võisid väljaspool seda sotsiaalset dialoogi olla ebasoodsad eelarvamused personali esindajana tegutseva teenistuja suhtes või et tal oli isiklik huvi teenistuja lepingu pikendamata jätmise suhtes sel määral, et ta ei olnud oma ülesannete täitmisel erapooletu.

Esiteks ei ole sellised erimeelsused, mis kuidagi ei ole seotud teenistuja isikliku olukorraga, nii tõsised, et direktori antud hinnangut võiks pidada teenistuja suhtes konkreetselt erapooletuks. Teiseks, abstraktne isikliku konflikti võimalus, millega direktori puhul on ainult nende erinevate arvamuste tõttu tegemist, ei ole piisav, et olla personalieeskirjade artikli 11a väidetava rikkumise aluseks.

(vt punktid 78 ja 79)

Viited:

Esimese Astme Kohus: 12. juuli 2005, kohtuasi T-157/04: De Bry vs. komisjon (EKL AT 2005, lk I-A-199 ja II-901, punktid 38 ja 39).

4. Institutsioonidele kuulub ulatuslik kaalutusõigus oma talituste töö korraldamisel vastavalt neile antud ülesannetele, ning sellest lähtudes nende käsutuses oleva personali ametisse nimetamisel, ent seda tingimusel, et ametisse nimetamine toimub teenistuse huvides ja ametikohtade võrdväärsusest kinni pidades.

Arvestades institutsioonide kaalutusõiguse ulatust teenistuse huvide hindamisel, piirdub liidu kohtu kontroll uurimisega, kas administratsioon on jäänud mõistlikkuse piiridesse ega ole kasutanud oma kaalutusõigust ilmselgelt ebaõigesti.

Teenistuse huvid võivad piirata ametisse nimetava asutuse kaalutusõigust, nõudes seda, et teatud tööülesannetega isikud oleksid nende ülesannete täitmiseks mitte ainult pädevad, vaid kõige pädevamad, nii et ametisse nimetav asutus peab läbi viima huvitatud isikute teenete võrdleva hindamise kõige sobivama isiku valimiseks.

(vt punktid 104–106)

Viited:

Euroopa Kohus: 7. märts 1990, liidetud kohtuasjad C-116/88 ja C-149/88: Hecq vs. komisjon (EKL 1990, lk I-599, punkt 11).

Esimese Astme Kohus: 22. jaanuar 1998, kohtuasi T-98/96: Costacurta vs. komisjon (EKL AT 1998, lk I-A-21 ja II-49, punkt 36); 26. november 2002, kohtuasi T-103/01: Cwik vs. komisjon (EKL AT 2002, lk I-A-229 ja II-1137, punkt 30); 25. juuli 2006, kohtuasi T-373/04: Fries Guggenheim vs. Cedefop (EKL AT 2006, lk I-A-2-169 ja II-A-2-819, punkt 68, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika, ning punkt 71).

5. Ametnike hagide puhul tuleb jätta rahuldamata kahju hüvitamise nõuded, millel on otsene seos tühistamisnõuetega, mis ise on põhjendamata tõttu jäetud rahuldamata.

(vt punkt 119)

Viited:

Esimese Astme Kohus: 10. juuni 2004, kohtuasi T-330/03: Liakoura vs. nõukogu (EKL AT 2004, lk I-A-191 ja II-859, punkt 69); 13. juuli 2005, kohtuasi T-5/04: Scano vs. komisjon (EKL AT 2005, lk I-A-205 ja II-931, punkt 77).

Avaliku Teenistuse Kohus: eespool viidatud kohtuotsus Bianchi vs. ETF (punkt 104).